

# Küçük Mutluluklar Bazen İnsanı Hayata Tutundurabilir

– hanife duman · 17 Haziran 2013

ben ciddi anlam da şok yaşatan olaylar yaşadığım için sağlık sorunlarım oluştu günlerce doktorlar beni uyuttu hayatım hep ilaç içerek geçti diyebilirim uyanınca çocuklarıma derin derin bakar onlar için dua ederdim çünkü onları canımdan çok seviyordum onlar için hayata tutunmam gerektiğini biliyordum ama gücüm yoktu bir şeyler yapmam gerekiyordu biliyorum beni hasta olarak görüp üzülmelerine dayanamıyordum kitap okumaya başladım yinede hayata tutunmamı sağlamadı boyama yaptım evimin işleriyle meşgul oldum ama beni daha çok yoruyordu sürekli içimden geçen acı dolu çığlıkları bir deftere yazmaya başladım ama bir süre sonra yazdıklarımın beni üzdüğünü yaşadığım acı dolu anları yeniden yaşattığı için bir çok defter dolusu şiirlerimi yırtıp attım ama sonra bir baktım yazmayınca bunalıyordum sürekli ağlama krizine giriyordum kimseyi üzmeyi istemiyordum kimsenin beni ağlarken veya üzgün iken görmesini de istemiyordum artık uyku ilaçlarımı da almıyordum şiir yazıyordum bunun ben rahatlattığını hissediyordum bir arkadaş gibiydi artık şiirler beni dinleyen hep benimle olan bir arkadaş gibi sırdaş gibi bir gün kardeşlerimle çocuklarım şiirlerimi okuyunca çok duygu dolu anlar yaşadılar hepsi bir anda kardeşlerimin ısrarıyla daha çok şiir yazdım yazdıkça doktorum bana sordu bir günhanife hanım ne yapıyorsan lütfen devam et sende büyük bir iyileşme gördüm dedi ben ilk defa mutluluktan gülümsedim doktorum gözlerinin içi bile gülüyorsa yaptığın güzel şeye devam et dedi sonra internete atmam için çocuklarım ısrar etti yazdım face sayfamda ama bir çok şiir sayfasında çalındı şiirlerim veya üzerine eklemeler yapılarak kendi şiirleri gibi yayınladılar başka sitelerde yazdım şiirden çok benimle ilgili sorular sordular özel sorularla bunalttılar hepsini iptal ettim taki sende yaz sitesini görene kadar bu sayfada şiirlerimi yayınladığım ilk gün ki mutluluğumu asla unutmadım çok güzel bir gündü ne güzel yürekli insanlar vardı ne güzel yürekli insanlarla doluydu duygulandım o gün anlatamam ben şiir okurken arka fonda duygusal bir müzik eklemeyi seviyorum bu sayfada benim hayal ettiğim gibi her şey yapabiliyordum çok çok mutluydum artık uyumuyordum içimden geldiğince şiir yazıyordum bu da bana mutluluk veriyordu sonra doktoruma gittiğim bir gün doktorum bana artık ilaçlarımı azaltmam gerektiğini söyledi ve sordu ne yapmıştın ki seni hayata ne bağladı da böylesine güzel bir mutluluk yaşadın ben de ona sürpriz olarak adem efiloğlunun çıkardığı şiir kitabında benimde şiirlerim olan kitaptan hediye ettim ilk aldığımda şaşkına döndü sonra yazdığım şiirlerimi okudu gözler doldu beni kutladı ve dedi ki sen çok güçlü bir kadınsın lütfen bu güzel yolculuğuna hep devam et bu güzel şiirlerini güzel bir kitapta topla bir gün seni hastalarımıza örnek olarak hayata nasıl tutunmuşsun anlatalım dedi ve tüm arkadaşlarıyla birlikte beni alkışladılar duygulandım gözlerim sağanak yağmurlar gibi yağıyordu adeta bu sayfayı kurduğu için başta Adem Efiloğluna candan teşekkür ederimbazen insanlar küçücük şeylerle mutlu olabilir bu mutluluklarını elinden almayalım yanında olalım yorumlarınızla ziyaretinizle güç ve destek verdiğiniz için hepimize candan teşekkür ederim